

Zaterdag 13 april stond het schoonmaken van de oevers van de Maas in het kader van "Schone Maas" op ons programma.

Elk jaar blijft er na het hoog water een enorme hoeveelheid drijfhout en groenafval achter, maar helaas zit daar altijd veel plastic en ander kunststof tussen. Om te voorkomen dat juist die onverteerbare fracties hun weg vinden naar de zee, ruimen honderden vrijwilligers elk jaar in Limburg deze rommel op om te voorkomen dat de plastic soep groter en groter wordt. Op steeds meer plekken in de wereld langs rivieren gebeurt dit inmiddels dus de bewustwording groeit. Voorkomen is immers beter dan genezen, de aarde moeten we leefbaar doorgeven aan onze kinderen en kleinkinderen. Daarom was het prachtig dat zaterdag 3 kinderen met hun ouders en grootouders mee kwamen helpen. Naast een groot aantal leden van onze Steilrand waren er ook veel vrijwilligers, een aantal mensen die elk jaar meehelpt maar ook een aantal mensen die spontaan mee wilden doen door diverse artikelen in de krant. Al met al startten we met 40 mensen, die we verdeelden over 5 groepen. Bij het veer werd meteen een groep begroet door nieuwsgierige paarden, dus die moesten eerst weer veilig achter de afrastering. Het was vrij fris maar met een stralende zon liep iedereen zich toch warm, gewapend met grijpstok en zakken in houders. Onze leden hadden voor het eerst de nieuwe fleece vesten aan, die we ter ere van ons 45 jarig jubileum hebben aangeschaft. Daardoor kreeg de ontluikende natuur er een extra tintje groen bij.

Tussen de Huilbeek en de Schelkensbeek haalden we in 2,5 uur weer rond de 80 zakken rommel op. Afval dat er al langer ligt zit vaak erg vast of valt al helemaal uit elkaar, en juist die kleine stukjes vormen het probleem in de natuur omdat dieren het voor voedsel aanzien. Het laatste stukje zullen we dan ook niet weg krijgen maar wat we wél op kunnen ruimen komt in elk geval niet meer in de voedselketen terecht. De binnenband die een opruimster uit

de oever trok bood heftig weerstand, zodat ze onder de moddersproeten terecht kwam. Leuke vondsten waren een speelgoedzeel, duploblokken, een reddingsboei en een speelgoedauto. Maar de grote massa is plastic in de vorm van flesjes, bekers, bloempotten, emmers, zakken, doppen en heel veel blauwe staafjes van wattenstaafjes. In dat licht is het een prima ontwikkeling dat veel wegwerpplastic binnenkort niet meer gemaakt en verkocht mag worden. Een stap in de goede richting maar de beste zou zijn dat gewoon niemand meer afval in de natuur gooit....educatie zal nog lang hard nodig zijn! Statiegeld op kleine flesjes en blikjes zou ook prima zijn, wie weet volgen we het Duitse voorbeeld nog wel eens!

Na afloop gaven de meeste opruimers gehoor aan de uitnodiging om in buurtkamer Hortus te genieten van een lekkere kop koffie met belegde broodjes en een stukje vlaai. We namen afscheid van iedereen na een bedankje en iedereen groette, tot volgend jaar. We hebben nu een maillijst van deze groep en zullen de datum voor 2020 vroeg doorgeven want Moeder Maas zal ongetwijfeld ook in de volgende winter buiten haar oevers treden en de hoogtelijn markeren met een kleurig randje. **Lieve mensen, nogmaals bedankt en tot 2020.**

